

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ - ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکي: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

آقای جان هومز معاون سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه

علیم صدیق سرپرست دفتر سخنگوی یوناما

کابل، یکشنبه بیست ونهم جون سال ۲۰۰۸

یوناما: خانمها و آقایان، بعد از ظهر شما بخیر. من علیم صدیق از دفتر سخنگوی یوناما هستم. به کنفرانس مطبوعاتی ما خوش آمدید. امروز بسیار خرسند هستیم از اینکه میزبان معین سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه و هماهنگ کننده کمک های اضطراری، آقای سر جان هومز، می باشیم. آقای جان هومز پنجشنبه گذشته برای بررسی وضعیت بشری و کمک به بهبود پاسخ های ما به نیازهای آسیب پذیرترین اقشار جامعه افغانستان وارد این کشور شد. قبل از اینکه میکروفون را به سر جان تحویل دهیم، می خواهم بگویم که ما فردا کنفرانس مطبوعاتی خواهیم داشت و روز پنجشنبه صبح کنفرانسی با حضور نماینده خاص ملل متحد در امور کودکان و درگیری های مسلحانه، خانم رادهیکا کوماراسوامی که دیروز وارد افغانستان شد خواهیم داشت.

معاون سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه

بسیار سپاسگزارم. اجازه دهید اول از همه بگویم که از اینکه اینجا هستم چقدر خوشحالم. این اولین سفر من به افغانستان است و سه روز را در اینجا سپری کرده ام. زمان کوتاهی است ولی توانسته ام در همین زمان با نمایندگان دولت- مخصوصا در ولایات، نمایندگان کسانی که در کمکهای بشردوستانه فعالیت می کنند- هم نهادهای ملل متحد و هم سازمان های غیر دولتی و همچنین نمایندگان آیساف چه در اینجا و چه در ولایات ملاقاتهایی داشته باشم. در این دو روز گذشته توانستم از ولایات جلال آباد، ننگرهار و کنر ملاقات کنم. در آنجا توانستم با اعضای بخش هایی که توسط جنگ آسیب دیده بودند ملاقاتهایی داشته باشم و با آنها در مورد مشکلاتشان صحبت کنم. من از اینجا به ملاقات معاون رئیس جمهور، آقای خلیلی خواهم رفت تا در مورد تمام این موضوعات صحبت کنم.

این حقیقت که من از افغانستان به عنوان هماهنگ کننده سیستم کمک های بین المللی ملاقات می کنم خود گواهی بر این واقعیت است که وضعیت انسانی در افغانستان در جنبه های مختلف جدی است و وخیم تر می شود و یکی از دلایل اصلی آن وضعیت امنیتی است که در بخش های مختلف کشور روز به روز بدتر می شود.

بنابراین می خواستم تا به اینجا بیایم و وضعیت را با چشم خودم ببینم. تا با تمام کسانی که در این فعالیت های شرکت دارند ملاقات کنم و ببینم که آیا پاسخ ما به نحو صحیحی ارائه می شود یا خیر. و فکر می کنم که در پایان ملاقاتم، می توانم بگویم که ما اعتقاد داریم که وضعیت جدی است و باید فعالیت های بشردوستانه خود را افزایش دهیم هم از لحاظ هماهنگی و هم از لحاظ ظرفیت ما برای مقابله با مشکلات گوناگون در آینده.

مهم ترین مشکل و جدی ترین آن در کوتاه مدت، مشکل عدم وجود امنیت غذایی است که ناشی از بالا رفتن قیمت مواد غذایی در سرتاسر دنیا می باشد که بر افغانستان نیز تاثیر گذاشته است. خشکسالی در افغانستان که تاثیر خود را در حال حاضر نشان می دهد و همچنین کمی بعد در موقع برداشت محصول تاثیر خود را نشان خواهد داد. این یک بحران غذایی جهانی است که بر بسیاری از کشورها تاثیر گذاشته اما تاثیر آن بر افغانستان بسیار جدی بوده است. من فکر می کنم که دولت به همراه ملل متحد و سایر فعالان در زمینه کمک های انسان دوستانه به سرعت این مساله را درک کردند و به همین دلیل بود که ما درخواست کمکی را برای 81 میلیون دالر در جنوری امسال اعلام کردیم. آن درخواست کمک های خوبی دریافت کرد و به ما اجازه داد تا به 2.5 میلیون نفر از فقیرترین افراد در افغانستان کمک کنیم اما ما همچنان آگاهییم که آن تلاش کافی نبود به همین دلیل ما به همراه دولت افغانستان کار میکنیم تا درخواست دیگر و بزرگتری برای رفع بعضی از این نیازها و همچنین رسیدگی به مشکلات پیش روی زارعین در این کشور آماده کنیم.

گفتم که مشکل امنیت غذایی از جمله مشکلات فوری و حاد است که مردم افغانستان به آن مواجه اند، اما سایر نگرانی های بشری نیز وجود دارد. بطور مثال، وضعیت دشوار مهاجرین که از ایران و پاکستان به کتله های وسیع عودت مینمایند و به مشکلات بزرگ از لحاظ اسکان و نیازمندیهای اولیه کمکی مواجه میگردند.

جامعه بشری جهانی، ادارات ملل متحد، بخصوص اداره مهاجرین ملل متحد و سازمانهای غیرحکومتی جهت رسانیدن کمک به این عودت کننده گان کار مینمایند، اما ما نیاز برای کمک بیشتر را درک مینماییم. من توانستم چیزی از این نیازمندیها را خودم زمانیکه از سرپناه موقت عودت کننده گان در نزدیک جلال آباد دو روز قبل دیدن نمودم مشاهده نمایم.

همچنان مشکلات دوامدار با بیجاشده گان داخلی که بعضی از آنها بنابر عوامل جنگ و غیره برای مدت طولانی و بعضی از آنها موقتاً به اثر جنگ، بطور مثال در جنوب کشور بیجاشده اند وجود دارد و ما میخواهیم که کمک خویش را به آن مردم نیز افزایش دهیم.

بخش دیگر نگرانی های ما حوادث طبیعی، بشمول سیلاب ها و خشکسالی است که متأسفانه افغانستان از این ناحیه مستعد است. این منطقه از لحاظ زمین لرزه نیز مستعد است و در صورت وقوع چنین حوادث، ما

میخواهیم مطمئن سازیم که آماده گی جهت رسیده گی به آنها تا حد ممکن بهتر بوده و باز هم با حکومت افغانستان همکاری نزدیک مینمائیم.

گفتم که وضعیت بشری واضحاً متأثر گردیده و درگیری های جاری در نقاط مختلف کشور این وضعیت را وخیم تر ساخته است. این وضعیت جنبه های مختلف دارد که البته یکی آن مشکل دسترسی سازمانهای بشری چه ادارات ملل متحد و چه سازمانهای غیرحکومتی به آنچه مردم نیازمند که در بعضی از نقاط کشور وجود دارند میباشد.

جنبه دیگر آن تاثیر جنگ بالای افراد ملکی، بخصوص تلفات آنان بالاثر جنگ و عملیات نظامی از سوی هر دو طرف میباشد که موجب نگرانی بزرگ است.

مطابق به آمار یوناما، تعداد آن تلفات با مقایسه به سال قبل در حال افزایش بوده است. بیشترین تلفات از سوی شورشیان که هیچ توجهی به زنده گی افراد ملکی ندارند وارد گردیده است، اما تا هنوز هم تلفات قابل ملاحظه از سوی نیروهای بین المللی نظامی، نه تنها آیساف بلکه سایر نیروهای نظامی وارد میگردد.

من در مورد این نگرانی ها از زبان بعضی از آنها نیکه با ایشان در ولایت ننگرهار و کنر ملاقات نمودم شنیدم و توانستم در مورد نگرانی های آنان با نیروهای نظامی هم در ولایات شرقی و هم در کابل صحبت نمایم. واضح است که نیروهای نظامی بین المللی هرگونه تلاش را بخرچ میدهند تا تلفات افراد ملکی را کاهش و خسارات ناشی از عملیات شانرا تشخیص و به آن رسیده گی نمایند. با وجود آنهم این مشکلات تا هنوز هم وجود داشته و ما باید به آنها رسیده گی نمائیم و مطمئن سازیم که مسئولیت افراد ملکی در اولویت قرار گرفته و قانون بشر دوستانه بین المللی توسط همه رعایت میگردد.

در این راستا، مهم است تا در جاهائیکه بطور مثال کمپاین واکسیناسیون علیه مرض فلج اطفال و غیره امراض راه اندازی میگردد ما بتوانیم در مورد اعلان روزهای صلح و آرامش یا دهلیزهای بشری گفتگو نمائیم تا این عملیات بتواند بطور صلح آمیز و بدون وقوع حادثه به پیش برود.

یکی دیگر از جنبه های آن ادامه حملات بالای کاروان های مواد غذایی و غیره عملیات بشری است.

پروگرام غذایی جهان ملل متحد 11 مورد حمله علیه موثر های تجارتی حامل مواد این سازمان را بین ماه جنوری و جون سال جاری تجربه کرده که در نتیجه 340 تن مواد غذایی خسارت مند شده است. این چنین حملات کاملاً غیر قابل قبول بوده و باید متوقف شوند؛ این حملات در مخالفت صریح با همه ی قوانین بشر دوستانه بین المللی قرار دارد. من متأسف هستم بگویم که امروز نیز یک حمله دیگر بر کاروان این سازمان صورت گرفت که به سوی نیمروز و هلمند در حرکت بود. این کاروان متشکل از 47 لاری بود که در این مسیر بالای شان حمله صورت گرفته است. من تا هنوز در مورد همه ی جزئیات آن معلومات نداریم، اما این واضح است که بالای آن آتش گشوده شده و حد اقل بعضی این لاری ها طعمه حریق شده اند و مواد آن از بین رفته است. من این گونه اعمال را جداً تقبیح می کنم. این کار ها برای هیچ طرف و نیروی فایده یی در پی نداشته و تنها مردم را از دسترسی به این کمک ها محروم می سازند که اشداً به کمک های مواد غذایی محتاج اند بنابر دلایل که بیان کردم، کوشش بر این است که ظرفیت خود را بلند برده و از نزدیک با حکومت افغانستان کار کنیم تا توانایی خود را برای پاسخ به این مشکلات فرا راه فعالیت های بشردوستانه از طریق یک برنامه عمل جدید در ماه های آینده بالا ببریم.

فعلاً خوشحال خواهم بود که به سوالات شما پاسخ بگویم.

سوال و جواب

تلویزیون آینه: در سخنان تان گفتید از جمله دلایل که امنیت در افغانستان را وخیم ساخته است تلفات افراد ملکی و حمله بر کاروان های مواد غذایی ملل متحد است. آیا فکر نمی کنید که یکی از دلایل بدتر شدن اوضاع امنیتی هم معامله حکومت پاکستان با طالبان در آنسوی مرز بوده که منجر به بیشتر شدن نا امنی ها در افغانستان شده است؟

معاون سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه: شما از من یک سوال خیلی سیاسی پرسیدید و ساحه مسؤلیت من تنظیم امور کمک های بشری است. مشخصاً بعضی مسایل وجود دارد که ضرورت به بحث و یافتن راه های حل میان حکومت افغانستان و پاکستان دارند. ملل متحد آماده ارایه هر نوع همکاری، در حد توان، است تا راه حل ها در مورد این مسایل پیدا گردد، اما اساساً من فکر می کنم که این ها مسایل اند که باید میان حکومت ها، به کمک اعضای دیگر جامعه جهانی، حل شوند.

آژانس خبر رسانی فرانسه: آیا آماری در مورد تلفات افراد ملکی در سال جاری داده می‌توانید؟

معاون سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه: براساس آمار موجود در نزد ما در یوناما، امسال ما 698 مورد تلفات افراد ملکی را نزد خود ثبت کرده ایم که از ماه جنوری الی جون را شامل می‌شود و البته این در مقایسه با 430 مورد در عین مدت در سال گذشته قرار دارد. 422 نفر آنها توسط عناصر ضد حکومت و 255 نفر توسط نیرو های نظامی حکومت یا نیرو های بین المللی کشته شده اند و 21 مورد دیگر هم مشخص نیست که توسط کدام طرف به قتل رسیده اند. چنین به نظر میرسد که موارد تلفات اهالی ملکی که به حکومت و نیروی های بین المللی مستقر در افغانستان نسبت داده می‌شود، رو به کاهش بوده است. من فکر می‌کنم که سال گذشته این تقریباً در یک نوع توازن میان نیرو های حکومت و عناصر ضد حکومتی قرار داشت اما امسال این نسبت بین 60 فیصد و 40 فیصد است و مشخصاً تناسب تلفات افراد ملکی در مقایسه با تعداد حوادث کاهش یافته است. من فکر می‌کنم که این در نتیجه تلاش نیرو های بین المللی است که در راستای کاهش تلفات افراد ملکی انجام داده است. بهر حال، براساس معیار های موجود در دسترس ما، موارد تلفات اهالی ملکی امسال افزایش یافته است.

یوناما: می‌خواهم به یک ورقه حقایق که اینجا برای شما تهیه شده است اشاره کنم که در آن شما آمار و ارقام متعدد در این موارد را نیز خواهید یافت که آقای جان هم امروز در مورد این ارقام صحبت دارند.

ژورنالیست آزاد: شما در مورد دسترسی نهاد های امداد انسانی و افزایش بی‌امنی یاد آوری نمودید. یک بخش مهم کمک ها و جامعه انکشافی به این عقیده اند که مغشوش شدن حد فاصل میان ارسال کمک های بشری و نظامی از طریق تیم های بازسازی ولایتی و پروگرام های دیگر باعث افزایش خطر برای جامعه امدادی گردیده اند و دسترسی آنها را به تاخیر انداخته است، و منابع نظامی نسبت به فعالیت در ساحات که آنها مهارت های تخنیکی بیشتر مانند تعلیم و تربیه، زراعت و برنامه های دیگر ندارند به شکل بهتر به مصرف میرسند زیرا که موجب آوردن امنیت میگردد. آیا زمان آن است که یک بار دیگر بالای آن بنگرید؟

معاون نماینده سرمنشی در امور انسجام کمک های بشری: به نظر من دلیل اصلی که دسترسی در ساحات بسیار مشکل گردیده است مشکل بی‌امنی، تعداد وقایع امنیتی و میزان جنگ که ادامه دارد میباشد. این است علت اصلی. اما من با این نظر موافق هستم که مغشوش شدن حد فاصل تا اندازه میان فعالیت های نظامی وجود دارد، بطور مثال، کمک های بشری تیم های بازسازی ولایتی. من فکر میکنم این بسیار مهم است که تیم های بازسازی ولایتی خود را در کمک های بشری دخیل نه مینمایند، جز اینکه کدام چاره دیگر برای دلایل بی‌امنی وجود نداشته باشد. همچنان به نظر من این مهم است که تیم های بازسازی ولایتی فعالیت های را که آنها منحصراً کمک های بشری انجام میدهند توضیح نه مینمایند. به نظر من افراد نظامی که من در چند روز گذشته با ایشان روی این نکات صحبت نمودم خوبتر درک نموده اند و رهنمود های واضح در این مورد وجود دارد. اما چیزی که از نظر ما نهایت مهم است، از نقطه نظر جامعه بشری بین المللی، این است که کمک های بشری مطابق به نیازمندیهای مردم توزیع میگردد نه مطابق به کدام آجندای سیاسی و امنیتی. علیرغم کدام آجندای دیگر. آنها اصول عمده کمک های بشری اند که من در هر نقطه از دنیا دفاع مینمایم و از آنها در افغانستان نیز باید دفاع گردد.

آژانس خبری پژواک: شما تذکر دادید که کمک ها باید مطابق به نیازمندیها توزیع گردد. آیا مقصد شما این است که کمک های که تا اکنون توزیع گردیده است نظر به ملحوظات سیاسی بوده است؟ شما چگونه توزیع این مواد خوراکی را ارزیابی مینمایید. آیا موفق بوده است یا خیر؟

معاون نماینده سرمنشی در امور انسجام کمک های بشری: به نظر من خطر این وجود دارد که کمک ها غیر از دلایل دیگر نسبت به اصول و نیاز عمده بشری توزیع میگرددند، و این دلیل است که من توجه خود را به ضرورت دفاع آن اصول عمده بشری معطوف میدارم. من نه میتوانم روی مثال های خاص که صورت نگرفته است اشاره نمایم، اما خطر بخاطر وضعیت ناگوار وجود دارد. زمانیکه ما در مورد کمک مواد غذایی که توسط پروگرام غذایی جهان، سایر نهاد های ملل متحد و دیگر انجمن های که این اصول عمده بشری را بسیار واضح درک نموده اند صحبت مینماییم و هر آنچه را که در توان داریم انجام میدهیم تا متیقن گردیم که این کمک ها مطابق به ضرورت نه برای کدام دلیل دیگر توزیع میگرددند. من حملات که بالای کاروان های مواد غذایی و کارمندان بشری حمله صورت میگیرد شدیداً محکوم مینمایم.

تلویزیون نورین: نگرانی های را که شما در مورد عدم مصونیت غذایی، امنیت و وضعیت بشری در افغانستان ابراز نمودید، آیا فکر نمیکنید که کمک های تا اکنون توزیع گردیده است ناکام بوده اند؟

نماینده سرمنشی در امور انسجام کمک های بشری: من فکر نمیکنم که این کمک های ناکام بوده باشند، به نظر من ما ضرورت داریم تا بیشتر انجام دهیم. ما نیاز داریم تا در روش خود ستراتیژیک باشیم، ما نیاز داریم به منظور توزیع این نیازمندیهای بشری ظرفیت بیشتر داشته باشیم و ضرورت داریم تا منابع بیشتر از جامعه بین المللی را تجهیز نماییم. آن ها همه چیز های اند که من با خود خواهم برد و در اصلاح آن سعی خواهم کرد. به نظر من یک تاکید بسیار قابل درک روی آجدای سیاسی، آجدای امنیتی و انکشاف و بازسازی وجود داشته است که همه آنها کاملاً حیاتی خواهند ماند. بعضی نیازمندیهای بشری وجود دارد که بیشتر اهمال گردیده اند و حالا من میخوام آنرا اصلاح نمایم.

بسیار تشکر